

Шта се може очекивати од истраживања јавног мњења и политичког расположења у земљи у којој је, годинама уназад, озбиљно нарушен интегритет изборног процеса, па чак и сами изборни резултати нису општеприхваћени и неспорни? Како објективно испитивати ставове грађане о осетљивим питањима и личностима кад они о њима или нису уопште информисани, или – још горе – о томе знају само кроз деформисану призму таблоидних и контролисаних медија?

И како мерити тј. са чим, на пример, са меравати добијене резултате истраживања ако су и они званични подаци о коначним резултатима под дебелом и некад доста основаном сумњом? Другим речима, наш проблем је много дубљи, и тиче се свеопштег друштвеног неповерења и (не)функционисања институција, а питање поверења или неповерења у анкете је ту само изведени и споредан проблем.

Политички и медијски плурализам је истовремено претпоставка и последица демократије. С друге стране, ни једно друштво на дужи рок не може да функционише и опстане уколико не почива на неком темељном друштвеном и вредносном консензусу. □ У данашњој Србији таквог базичног консензуса нема ни у траговима, док чак и оне минималне разлике очас ескалирају у дивље и неконтролисано непријатељство. □ □

„Народ“ тј. грађани то не морају теоријски знати, иако последице таквог стања и одсуства система вредности практично осећају на сопственој кожи. Те опште вредности и идеале формулише и брани друштвена елита. А код нас су управо елите – нарочито она политичка и она интелектуална – заправо главни креатори и генератори друштвеног расцепа и готово ирационалне мржње.

Јавно мњење, демократија и избори и у подељеном друштву

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 14 фебруар 2022 10:28

Пише: Ђорђе Вукадиновић
понедељак, 14 фебруар 2022 10:28

